

4.

ONDERRICHTINGEN

TER

VOORBEREIDING

TOT HET

H. SACRAMENT DES VORMSELS.

BREDA,
EDUARD VAN WEES,
Snelpers Boek- en Muziekdrukkerij.

4899

IMPRIMATUR.

BREDÆ, 15 Julii 1899.

J. J. M. VAN GOCH,

Libr. Censor.

H

ree
den
ech
me
in
hij
mi
om
mi
het
Go
me
ons
F
eer
tee
ma
wo

ONDERWIJS

OVER HET

H. VORMSEL.

Ofschoon het kind door de geboorte reeds alles heeft, wat het wezen van den mensch vereischt, zoo behoeft het echter nog versterking om een volwassen mensch te worden; dus moet de gedoopte in zijn nieuw geestelijk leven, hetwelk hij door het doopsel bekomt, ook dat middel bezigen, hetwelk zoo geschikt is om hem in hetzelfde te versterken. Dit middel is het Sacrament des Vormsels, hetwelk door den heiligen Geest de liefde Gods in ons hart stort, en ons zijne gave mededeelt, om tegen de vijanden van ons geestelijk leven versterkt te worden.

Het woord vormsel ontleenden de ouden eertijds nit vormen, hetwelk zooveel be-
teekent als Godsdienstig, beter maken;
maar veeleer wordt het door de tegen-
woordige taalkenners van het woord

confirmare, vormen of bevestigen, afgeleid, wjl het den Christen waarlijk vormt en in het geloof bevestigd.

Wanneer de Apostelen gehoord hadden, dat Samarië het woord Gods had aangenomen, zonden zij Petrus en Johannes tot hen af, welke, daar gekomen zijnde, voor hen baden, opdat zij den Heiligen Geest ontvangen zouden, want Hij was nog over niemand van hen gekomen, maar zij waren gedoopt in den naam van den Heer Jezus. Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen den Heiligen Geest. Dus luiden de woorden der Heilige Schrift, waarmede ons dit Sacrament beschreven wordt, en toonen ons genoegzaam, dat de oplegging der handen het uitwendig teeken is, door hetwelk de Heilige Geest in de gedoopten nederdaalt; en daar deze nederdaling des Heiligen Geestes op dit teeken, uit de instelling of schikking der Apostelen alleen niet kan voortkomen, zoo moet hieruit noodzakelijk volgen, dat dit uitwendig werkdadig teeken van die inwendige genade een waar en eigenlijk gezegd Sacrament der nieuwe wet is, door niemand anders dan door Christus ingesteld.

De zalving met den heiligen balsem, die Chrisma, welk woord zalving beteekent, genoemd, en bij de oplegging der handen in de bediening van dit Sacrament gebruikt wordt, is ook door de HH. Vaders en Kerkvergaderingen aangeduid.

Door de onderwijzing van dienzelfden Heiligen Geest, welke, naar de belofte van Jesus, aan de Kerk alle waarheid leert, heeft Zij aan de geloovigen van de nieuwe wet verzekerd, dat de handoplegging en de zalving geenszins eene enkele vervulling van de plechtigheden des doopsels, of slechts eene plechtige aanneming tot de gemeenschap der heiligen zijn, maar een wezenlijk en genade werkend Sacrament. Derhalve wordt het genoemd een Sacrament van Christus ingesteld, dat door den Bisschop aan de gedoopten wordt gegeven, in hetwelk door de handoplegging en de zalving met de heilige woorden genade en sterkte wordt medegedeeld. om het geloof standvastig te belijden. De getuigenis van onderscheide Vaders en Leeraars der Kerk, als ook de leer en tucht der Grieksche en andere Oostersche Kerken verzekeren ons daarenboven; dat het wezenlijke van dit heilige Sacrament

door de Apostelen en hunne wettige opvolgers aan de geloovigen verkondigd en bediend is.

De bisschoppen zijn de eigenlijke bedienaars van hetzelfde. Die het H. Vormsel ontvangen, moeten gedoopt en zuiver van alle doodzonden zijn. Die nog niet gevormd is, mag bij de bediening van dit Sacrament niet als peter of meter staan. Evenmin mag Vader of Moeder dit ambt bekleeden; de man mag van de vrouw noch de vrouw van de man peter of meter wezen. De peter of meter kan geen huwelijk aangaan met dengene, over wien hij of zij in het Vormsel als peter of meter gestaan heeft, noch ook met den vader of moeder van den gevormde.

De verplichtingen van zulk eenen peter of eene meter zijn overigens aan de verplichtingen der doopborgen gelijk.

De zalving geschiedt kruisgewijze op het voorhoofd van dengene, die gevormd wordt, om hem te doen gedenken, dat hij zich nimmer over het Evangelie schamen mag, maar de leer van Christus Jezus, al ware het ook met gevaar zijns levens, standvastig moet belijden, en als een Christen in het kruis zijns Heeren

roer
gev
hem
lief
mo

T
het
wan
Lee
den
dat
and
goe
gev
zou
die
een

nog
den
op
vo
opl
zij
da

roemen: eindelijk geeft de Bisschop den gevormde eenen lichten kaakslag om hem indachtig te maken, dat hij, ter liefde van Christus, alle ongelijk geduldig moet verdragen.

Belofte des H. Geestes.

Toen de Apostelen ter gelegenheid van het afscheid van Jezus zeer bedroefd waren, dat zij eenen zoo liefderijken Leeraar, vertrooster en Raadgever zouden verliezen, troostte Hij hen, door dat Hij hun beloofde, dat Hij hun eenen anderen even zoo wijzen, machtigen en goeden Leeraar, vertrooster en Raadgever zoude zenden, die altoos bij hen zoude blijven, te weten, den H. Geest, die met den Vader en den Zoon maar een en dezelfde ware God is.

JOAN. XIV : 16, 26 XV : 26.

De Heiland vernieuwde deze belofte nog voor het laatst, toen Hij hun op den veertigsten dag na zijne verrijzenis op den Olijfberg geleide, van waar Hij voor hunne oogen zichtbaar ten Hemel opklom. Hier gebod Hij hen ook, dat zij Jeruzalem niet zouden verlaten, voor dat zij den H. Geest zouden ontvangen

hebben. Zij bleven dus ook, nadat zij volgens de vermaning der Engelen van den Olijfberg waren wedergekeerd, te Jerusalem in eene zaal met de Moeder van Jezus en met velen van deszelfs leerlingen. ten getale van omtrent honderd en twintig vergaderd, tot dat de belofte des Heilands vervuld was. In dien tusschentijd bereiden zij zich nader, tot het ontvangen van den H. Geest

MARC. XVI: 19 LUC. XXIV: 49. HAND.
DER APOST. I: 4.

Zending.

De belofte des Heilands omtrent de zending van den H. Geest, werd op Pinksterdag, tien dagen nade Hemelvaart, 's morgens omtrent negen uur op deze wijze vervuld: Er ontstond een geweldig gedruis in de lucht boven het vertrek in hetwelk de Apostelen met de overige leerlingen vergaderd waren, en er daalden vurige tongen af, die boven een ieder hunner bleven staan, en zij werden allen met den H. Geest vervuld, en begonnen Gods heerlijke daden in verschillende talen te verkondigen, gelijk de H. Geest het hun ingaf.

HAND. DER APOST. II.

Z
ont
in
H.
aan
doe
van
hij
den
zon
van
bel
en

I
nog
na
me
ove
doc
Ap
dat
Chr
Pet
dez
dee

Mededeeling van den H. Geest door het Vormsel.

Zoo haast de Apostelen den H. Geest ontvangen hadden, maakte de H. Petrus in zijne eerste preek bekend, dat de H. Geest ook medegedeeld zoude worden aan al degenen die boetvaardigheid zouden doen en zich laten doopen in den naam van Jezus. Doet boetvaardigheid, zeide hij tot de nieuwbekeerden, en laat u in den naam van Jezus tot vergiffenis der zonden doopen en gij zult ook de gave van den H. Geest ontvangen. Want deze belofte is aan u en aan uwe kinderen en aan allen, die nog ver af zijn, gedaan.

HAND. DER APOST. II : 38, 39.

De H. Petrus legde in deze aanspraak nog niet uit, op welke wijze de H. Geest na het doopsel aan de geloovigen zoude medegedeeld worden, maar hij en de overige Apostelen toonden het eerlang door de daad zelve. Want toen de Apostelen te Jeruzalem gehoord hadden, dat velen te Samarië het geloof van Jezus Christus omhelsd hadden, zonden zij er Petrus en Johannes naar toe, om aan deze ongeloovigen den H. Geest mede te deelen. Nadat deze twee Apostelen te

Samarië waren gekomen, en de geloovigen, welke van den Diaken Philippus waren gedoopt, vergaderd hadden, baden zij voor hen, opdat zij den H. Geest ontvangen mochten en legden hun de handen op: en zij ontvingen den H. Geest.

HAND. DER APOST. VIII : 17.

De H. Paulus deelde ook aan degenen, die in den naam van Jezus gedoopt waren, den H. Geest door oplegging zijner handen mede. HAND. DER APOST. XIX : 6.

Wel is waar! in de Handelingen der Apostelen wordt geen nitdrukkelijk gewag gemaakt, dat de Apostelen bij deze mededeeling des H. Geestes eenige zalving bezigden, maar er is evenwel gelijk de HH. Vaders en oude schrijvers getuigen, altoos van het begin der Kerk af eene zalving bij in gebruik geweest. Ook blijkt het uit de zending van Petrus en Johannes naar Samarië, om er aan de geloovigen den H. Geest mede te deelen, dat deze mededeeling des H. Geestes na het doopsel gewoonlijker wijze enkel door de Bisschoppen kan geschieden, gelijk de onfeilbare Kerk ook leert. De mededeeling van den H. Geest, welke na het doopsel door oplegging der handen, zalving en door

het gebed des Bisschops geschiedt, wordt het Sacrament des Vormsels, of eenvoudig, het Vormsel genoemd, in de beteekenis van het woord vormsel, hetwelk iets te kennen geeft, waardoor iemand aangemoedigd en gesterkt wordt, om niet te bezwijken voor hetgeen wat hem tegenstaat. Men heeft dit Sacrament dus genoemd, wijl wij door deze mededeeling in het geloof en in alle goed bevestigd en gesterkt worden. Het Vormsel is dus dat Sacrament, door hetwelk ons, na het doopsel, de H. Geest wordt medegedeeld, om ons in het geloof en in alle goed te bevestigen en te versterken.

Het Vormsel is een waarachtig Sacrament.

Het Vormsel is een waar Sacrament, wijl het alle kenteekenen bevat, die tot een waar Sacrament vereischt worden.

Welke kenteekenen worden hiertoe vereischt?

Het uitwendige teeken in het Vormsel is de oplegging der handen, de zalving met Chrisma en het Gebed.

Dit uitwendige teeken heeft de kracht,

om ons te heiligen, wyl de H. Geest waarlijk aan hen, die geen hinderpaal aan de genade stellen, wordt medege-deeld, gelijk niet alleen de H. Schrift nitdrukkelijk betuigt maar ook door openbare mirakelen bewezen is.

De H. Schrift betuigt het met uitdrukkelijke woorden, als zij zegt, dat de gedoopten, op welke Petrus, Johannes en Paulus al biddende de handen legden, den H. Geest ontvingen.

HAND. DER APOST. VII. XIX.

Het is door openbare mirakelen bewezen, dat de gevormden in het begin aanstonds nadat zij het Vormsel ontvangen hadden, verschillende talen konden spreken, die zij te voren niet geleerd hadden; waarom Simon de Toovenaar van de Apostelen de macht wilde koopen, om den H. Geest door de oplegging der handen mede te deelen.

HAND. DER APOST. VIII : 18, 19.

De onfeilbare Kerk leert ons, dat onze Zaligmaker dit Sacrament ingesteld heeft en het blijkt ook klaar genoeg, door dat de Apostelen den H. Geest aan de gedoopten door oplegging der handen werkelijk hebben medegedeeld, hetwelk zij niet zouden hebben kunnen doen,

indien Christus er hun de macht niet toe gegeven had. De wonderlijke gaven, die in het begin door het Vormsel werden medegedeeld, om het geloof van Jezus Christus onder de Heidenen te verspreiden, hebben naderhand opgehouden, toen zij niet meer noodig waren.

I COR. XIV : 22.

De overige uitwerkselen des Vormsels zijn, volgens de leering der onfeilbare Kerk, thans nog dezelfde, welke er in het begin door werden medegedeeld. Deze zijn in het bijzonder de drie volgende:

EERSTE.

Het Vormsel deelt ons den H. Geest met de volheid zijner genade en gaven mede, waardoor wij, gelijk door de afdeling des H. Geestes over de Apostelen in de gedaante van vurige tongen betee-kend is, verlicht, gezuiverd, verwarmd en gesterkt worden. Volheid der gaven en genaden wil zeggen, dat wij door het Vormsel eene grootere maat, eenen grooteren rijkdom van genaden en gaven ontvangen, dan ons door het doopsel zijn medegedeeld Deze genaden en gaven zijn voornamelijk de vermeerdering van

geloof, hoop en liefde; en de zeven gaven van den H. Geest zijn:

De geest of de gaven van wijsheid en verstand; van goeden raad en sterkte; van wetenschap en godvruchtigheid; de Geest van de vreeze des Heeren. Een ieder dezer zeven gaven wordt ook de Geest b. v. des verstands genoemd, wijl zij uitwerkselen en gaven vanden H. Geest zijn. Om de kostbaarheid dezer gaven eenigszins te beseffen, moeten wij rijpelijk overwegen, en goed trachten te vatten, wat door ieder verstaan wordt. Door de gave van wijsheid wordt de genade verstaan, om God, en hetgene wat tot God brengt voor alle andere dingen in de geheele wereld te stellen, en er volgens den Geest, het grootste welbehagen in te vinden, of wat op hetzelfde uitkomt, de genade, om in al zijn doen en laten het beste te bedeelen, en de beste middelen te gebruiken, om het bedoelde te bereiken. Door de gave des verstands verstaat men de genade, om de heilige verborgenheden van de Catholieke Godsdienst recht door het geloof te kennen. Door de gave van goeden raad wordt de genade verstaan, om in twijfelachtige gevallen datgene

te
in
gav
om
mo
van
ver
zak
wor
onz
de
plic
wijz
Doo
staa
har
God
en
de
ver
dig
mis
din
Ind
vre
ook
kon
beg

te kennen, wat tot meerdere eer Gods in ons zielenheil dienstig is Door de gave van sterkte verstaat men de genade, om zich door geene vreeze en door geene moeite of zwaarigheid te laten afschrikken, van datgene wat tot meerdere eere Gods verstrekt, en ons tot zielenheil noodzakelijk is Door de gave van wetenschap wordt de genade verstaan, om ons zelve, onze plichten, als ook de middelen en de wijze, waardoor en hoe wij onze plichten op eene aan God wel behagelijke wijze kunnen vervullen, recht te kennen. Door de gave van godvruchtigheid verstaat men de genade, om steeds een hart te hebben, dat door de liefde jegens God en deszelfs H. dienst genegen is en gedreven wordt. Door de gave van de vreeze des Heeren wordt de genade verstaan, niet alleen om de rechtvaardige straffen Gods, maar ook om het mishagen Gods meer dan alle andere dingen in de geheele wereld te vreezen. Indien het ons geheel en al aan de vreeze Gods ontbreekt, dan kunnen wij ook tot niets, wat waarlijk goed is, komen: De vreeze des Heeren is het beginsel der wijsheid.

Ps. CX : 10.

TWEEDE.

Het Vormsel verheft degenen, die door het doopsel de waardigheid verkregen hebben van kinderen der genade Gods te zijn, tot eene nog hoogere waardigheid, welk ieder Christen past, te weten, tot de waardigheid, dappere voorvechters voor de eer van God, en voor de zaligheid der door het Bloed van Jezus Christus verlostte zielen te zijn, zoo veel als men ieder volgens zijnen staat en zijne omstandigheden zijn kan. De vijanden tegen welke de Christen, vooral de gevormde, te strijden heeft zijn: de Duivel, de Wereld en het Vleesch. Deze zijn drie veel vermogende vijanden, welke ons in het tijdelijke en eeuwige verderf storten, indien wij ons door dezelve tot de zonden, tot welke zij ons bekoren, laten verleiden. De gevaarlijkste zonden, tot welke zij ons bekoren, zijn die welke tegen het geloof begaan worden, en ons het ware geloof geheel en al, of ten minste het levendige geloof doen verliezen. Want met het geloof gaan tevens de overige deugden, waarvan het geloof de grondslag is, en ook de wapens verloren, welke wij van noode hebben, om

kloe
ziele
EPH
H
maa
tege
mo
en
het
plic
me
dik
in
vo
zije
van
het
gij
der
u,
klo
bel
an
nie
ter
no
en
zij
ke

kloekmoedig tegen de vijanden onzer zielen te strijden. I PETR. V : 8, 9. EPHES. VI : 16. I THESS. : 8

Het is niet genoeg, dat wij alleen maar met het hart gelooven, om niet tegen het geloof te zondigen; maar wij moeten het ook somtijds met den mond, en altoos met die werken belijden, welke het ware geloof ons als even zoo vele plichten oplegt. De belijdenis des geloofs met woorden en werken kan den mensch dikwijls duur te staan komen. Hij kan in gevallen raken, welke hij van te voren voorziet dat deze belijdenis hem van zijnen goeden naam, van have en goed, van zijne vrijheid, ja, ook zelfs van het lichamelijke leven zal berooven. Zijt gij volkomen zeker, dat gij nimmer in dergelijk geval geraken zult? Wat dunkt u, zoudt gij in dit geval geene groote kloekmoedigheid noodig hebben, om deze belijdenis af te leggen? Er zijn ook nog andere gevallen, welke wel zoo gevaarlijk niet schijnen; maar in welke nochtans ten minste even zooveel moed en sterkte noodig is, om het geloof met woorden en werken te belijden. Zoodanige gevallen zijn, bijv. wanneer men onder lieden komt, die niet alleen het ongeluk hebben,

buiten het ware geloof te leven, maar die ook zoo verblind en laag zijn, dat zij degenen, die het ware geloof belijden, en de deugden, welke dit geloof voorschrijft, vlijtig pogen te oefenen, als eenvoudigen, dommen, bijgeloovigen, enz, uitlachen en bespotten. Helaas! hoevelen wankelen en gaan in deze gevallen verloren, die in het midden van het gevaar, van hunne goederen, hunne vrijheid, ja zelfs van hun leven te verliezen, en de belijdenis van hun geloof met woorden en werken, standvastig zouden gebleven zijn! Laat den moed niet zinken, kinderen, wanneer gij van dergelijke gevallen hoort, in welke de standvastige belijdenis des geloofs zoo vele sterkte en dapperheid vereischt: want het Vormsel deelt ons de sterkte mede, welke wij in die gevallen noodig hebben, door de vermeerdering der drie Goddelijke deugden, en door de mededeeling der zeven gaven van den H. Geest, van welke wij reeds gesproken hebben.

DERDE.

Het Vormsel prent in onze zielen een altyddurend merkteeken der hooge waar-

dighe
gij i
in h

Plic

M
rijke
in h
dat
niet
God
schil
en
tren
men
zuir
Sacr
daar
schu

I
lev
der
in s
zou
en
Zoo

digheid, waartoe het ons verheft, gelijk
gij in het onderwijs van de Sacramenten
in het algemeen reeds gehoord hebt.

Plicht om het Vormsel te ontvangen.

Men kan duidelijk genoeg uit de heilrijke uitwerkselen des Vormsels afleiden, in hoe ver wij verplicht zijn te zorgen, dat wij het tijdig ontvangen. Zou het niet eene groote ondankbaarheid jegens God, eene zeer stratschuldige onverschilligheid omtrent Gods beste gaven, en eene verderfelijke zorgeloosheid omtrent zijne eigene zaligheid zijn, indien men door schuldige versmading verzuimde, een zoo heilig en genaderijk Sacrament te ontvangen? Zou men zich daardoor ook niet aan zware zonden schuldig maken?

Noodige Voorbereiding.

Is het Vormsel een Sacrament der levenden of der dooden? Een Sacrament der levenden. Al die dus dit Sacrament in staat van doodzonden zoude ontvangen, zou het zeer onwaardiglijk ontvangen, en er eene zware zonde door begaan. Zoo iemand dus het Vormsel ontvangen,

en er geene zonden door begaan wil, dan moet hij in staat van genade Gods zijn, en wil hij aan de heilrijke uitwerkselen van dit Sacrament overvloediglijk deelachtig worden, dan moet hij zich ook van alle vrijwillige dagelijksche zonden pogen te zuiveren, en het met oprechte Godvruchtigheid des harten ontvangen. Wilt gij dan het Vormsel tot uw heil ontvangen? Bereid er u dan van te voren behoorlijk toe. Dit is des te noodzakelijker, wijl het Vormsel maar eenmaal kan ontvangen worden, en bij gevolg het nadeel, wanneer het eens onwaardiglijk ontvangen is, door een tweede ontvangen daarom niet kan vergoed worden, maar slechts door rouwmoedige boete om deszelfs genaden te verwerven.

Waarin de voorbereiding bestaat.

De verwijderde voorbereiding tot het Vormsel bestaat hierin: 1°. Dat men de voornaamste stukken des geloofs van te voren vlijtig leere 2°. Dat men door eene oprechte biecht, tot eene ware bekeering des harte trachte te komen, en zijne ziel van alle zonden te zuiveren. De nadere voorbereiding bestaat hierin,

dat m
vrucht
waarm
worde
harten
dat o
met d
gedee
om H
ons d
tot o
schat
Vert
op v
goed
berei
tot c
mede
willi
te al

H

H
ons
nad
De
kon

dan zijn, elen deel- ook den ehte gen. neil ren ke- aal olg ar- de ed ge n.

dat men zijn best doe, om die godvruchtigheid in zijn hart te verwekken, waarmede het Vormsel moet ontvangen worden. Tot deze godvruchtigheid des harten behoort: 1°. Een levendig geloof, dat ons de H. Geest door het Vormsel met de volheid zijner gaven wordt medegedeeld. 2°. Een hartelijk verlangen, om Hem te ontvangen. 3°. Wij moeten ons de genaderijke komst des H. Geestes tot ons en de mededeeling zijner onschatbare gaven onwaardig achten. 4°. Vertrouwen. Wij moeten er ons vastelijk op verlaten, dat Hij, als wij ons zoo goed als wij kunnen tot zijne komst bereiden, ondanks onze onwaardigheid tot ons zal komen en ons zijne gaven mededeelen. 5°. De liefde en bereidwilligheid, om de ingevingen des H. Geestes te allen tijde getrouwelijk te volgen.

Hoe de nadere voorbereiding moet geschieden.

Het voorbeeld der HH. Apostelen kan ons ter onderrichting dienen, hoe de nadere voorbereiding moet geschieden. De Apostelen deden, om zich tot de komst van den H. Geest te bereiden,

voornamelijk drie dingen. 1°. Zij verwijderden zich van alle uitwendige verstrooiingen. 2°. Zij oefenden zich in stille overdenkingen en godvruchtige gebeden. 3°. Zij namen ook vrijwillige verstervingen ter hulp en vervulden alles nauwkeurig, wat zij wisten, dat de Wil Gods was. Om dit voorbeeld der Apostelen na te volgen, vermijden wel onderwezene en vrome Christenen, zoowel kinderen als volwassenen, eenigen tijd voor het Vormsel alle onnoodige uitwendige verstrooiingen, om des te beter de noodige uitwendige stilte te genieten, en minder verstrooid te zijn. De bezigheden, welke zij nog in deze dagen van voorbereiding te verrichten hebben, trachten zij alle op zoodanige wijze te verrichten, dat zij een gedurig gebed tot God worden. Zij bidden ook daaronder inwendig of tevens met den mond recht vuriglijk, om den H. Geest en om de genade, het geloof en de overige deugden, die tot de godvruchtigheid des harten behooren, op te wekken. Zij overdenken in stilte, dat de H. Geest met de volheid zijner genaden tot hen zal komen; dat zij zijne genaden zoo zeer noodig hebben; dat zij die wel onwaardig zijn, maar dat

zij ze toch zeker van den barmhartigheid Gods zullen ontvangen, en dat zij er den goeden God zeer groote dankbaarheid voor schuldig zijn en zoo werken zij tot verwekking dezer deugden mede. Het getal der dagen, welke zij aan deze nadere voorbereiding toewijden, is onbepaald. Eenigen zoeken in dit getal der dagen de Apostelen te na te volgen, en bestemmen er daarom tien toe. Anderen verkregen er meer, anderen minder; doch geen godsdienstig christen, hij moge ook nog zooveel te doen hebben, zal verzuimen, zich ten minste den dag voor het Vormsel met alle vlijt en allen ijver nader te bereiden. Al degenen, die zich dus voorbereiden, dragen ernstig zorg, dat zij zich den avond van te voren, of toch 's morgens, als zij zullen gevormd worden, door eene goede biecht van alle zonden meer en meer zuiveren. Velen vernieuwen ook voor het Vormsel uitdrukkelijk het doopverbond, wijl zij weten, dat ons de H. Geest door het Vormsel wordt medegedeeld, om het doopverbond te bekrachtigen. Velen blijven ook uit eerbied jegens dit Sacrament nuchteren, tot dat zij het ontvangen hebben, ofschoon zij hiertoe niet

verplicht zijn. Degenen, die hunne eerste H. Communie gedaan hebben; ontvangen ook gaarne het Allerheiligste Sacrament des Altaars, eer zij gevormd worden.

Hoe het Vormsel wordt uitgedeeld.

Het Vormsel wordt op de volgende wijze uitgedeeld; Nadat zich de Bisschop midden voor het Altaar geplaatst, zich tot degenen gekeerd heeft, die moeten gevormd worden, en eenige verzen heeft gezegd, strekt Hij zijne beiden handen over hen of tot hen uit, en bidt aldus:

Almachtige, eeuwige God! die U gewaardigd hebt, deze uwe dienaren door het water en den H. Geest, (in het doopsel) te doen herboren worden, en hun de vergiffenis van alle zonden gegeven hebt, zend uwen H. Geest den trooster met zijne zeven gaven van den Hemel over hen! Amen. (Dit antwoorden de dienaars.)

Den geest van wijsheid en verstand.
Amen.

Den geest van goeden raad en sterkte.
Amen.

Den geest van wetenschap en godvruchtigheid. Amen.

Vervul hen met den Geest uwer vreeze en teeken hen genadiglijk ten eeuwigen leven met het teeken des kruises van Jezus Christus. Door denzelfden Jezus Christus, onzen Heer enz. Amen.

Hierna zalft hij een ieder dergenen, die hij vormt, met het heilig Chrisma op het voorhoofd. De zalving geschiedt met den duim der rechterhand, welker overige vingers onder de zalving op het hoofd van den vormeling gelegd worden. De Bisschop zegt ondertusschen deze woorden: N... (Joseph of Maria) ik teeken u met het teeken des Heiligen kruises en bevestigt u met het Chrisma der zaligheid. In den naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes, Amen.

Na deze zalving geeft de Bisschop eenen lichten kaakslag aan den gevormde, zegt: De vrede zij met u. Na allen gevormd en vervolgens gebeden te hebben, zegent hij hen

Uitlegging der uitwendige teeken en Ceremoniën.

De oplegging der handen, benevens de zalving met het gebed, zijn het

uitwendige teeken van het Vormsel, en moeten als het wezenlijke van dit Sacrament beschouwd worden. De wijze, waarop deze zalving geschiedt gelijk ook al het andere, wat nog bij het Vormsel plaats heeft, zijn Ceremoniën, waardoor gedeeltelijk de heilzame uitwerkselen van dit Sacrament, en gedeeltelijk ook de plichten der gevormden beteekend en op eene zinnelijke wijze voor oogen gesteld worden. De oplegging der handen beteekent, dat de H. Geest aldaalt over hen, die gevormd worden, en dat Hij hen onder Zijne bijzondere bescherming neemt.

De zalving geschiedt, gelijk ik u reeds gezegd heb, met het heilig Chrisma. Dit wordt heilig genoemd, omdat het van den Bisschop door vele gebeden en zegeningen gewijd wordt. Het is een mengsel van olijfolie en balsem.

De zalving geschiedt met een mengsel van olie en balsem, om de menigvuldigheid en volheid der genaden te beteekenen, welke door het Vormsel worden medegedeeld.

De olijfolie beteekent in het bijzonder de groote, geestelijke krachten, welke de gevormden verkrijgen. De balsem die

ze
de
bi
na
ha
op
on
do
we
de
on
He
kle
zij
ge
W
er
me
all
de
ka
de
te
zo
be
is
he
Go
na

zeer welriekend is, beteekent den plicht der gevormden, om door goede werken bij God en bij menschen eenen aangename geur te verspreiden, d. i. welbehagelijk te zijn. De zalving geschiedt op het voorhoofd en wel kruisgewijze, om te beteekenen, dat de gevormde noch door vreeze, noch door schaamte moet wederhouden worden, zijn geloof aan den voor ons gekruisten Zoon Gods, onzen Heer en Verlosser te belijden en Hem getrouwelijk na te volgen. De kleine kaakslag beteekent, dat hij die zijnen Verlosser getrouwelijk wil navolgen, ook bereid moet zijn, om zijnent Wil vervolging, hoon, smaad, of wat er overigens ook te lijden zij, met ootmoedigheid, liefde en geduldigheid dit alles weet te verdragen. De woorden: de vrede zij met u, toonen, wijl zij den kaakslag vergezellen, dat de gevormde den ware vrede, welke alle verstand te boven gaat: d. i. welke onbegrijpelijk zoet en liefelijk is, dan alleen maar bekomen zal, wanneer hij bereidwillig is om met Christus en om Christus wil het onaangename en moeilijke, wat het Gode behaagt, hem te laten overkomen, naar het voorbeeld van Christus te lijden.

De Bisschop geeft den gevormde op nieuw eenen naam, om te beteekenen, dat deze er door tot eene nieuwe waardigheid verheven wordt.

Bij het Vormsel wordt ook een Peet vereischt, welke even gelijk bij het doopsel den plicht op zich neemt, om voor de zaligheid van den gevormde te zorgen, zooveel hij kan en de omstandigheden het vereischen. De vormpeet gaat ook met den gevormde, en deszelfs ouders eene geestelijke maagschap aan, welke een huwelijksbeletsel is.

Gedrag bij het ontvangen.

De kinderen, zoowel als de volwassenen, die de nadere voorbereiding tot het Vormsel hebben gebezigd, gelijk het behoort, naderen met groote ootmoedigheid en eerbied den Bisschop, om dit H. Sacrament te ontvangen; hunne geheele uitwendige houding legt deze inwendige ootmoedigheid en eerbiedigheid duidelijk aan den dag. Al moeten zij ook nog zoolang wachten, dringen zij niet met geweld onder de menigte naar voren, om des te eerder klaar te zijn. Gedurende de oplegging der handen

en H. zalving overwegen zij met ootmoedigheid en een liefdevol vertrouwen, dat hun de H. Geest met zijne zeventvoudige gaven, op eene wonderbare, geheel onbegrijpelijke wijze medegedeeld wordt. Aanstonds nadat zij het Vormsel ontvangen hebben, vestigen zij met een vast geloof, dat zij den H. Geest ontvangen hebben, hunne geheele aandacht, met ootmoedigheid, vertrouwen en liefde op de tegenwoordigheid van God den H. Geest in hunne zielen, en zij bidden 1°. den H. Geest als eenen en denzelfden waren God met den Vader en den Zoon aan; zij bedanken hem 2°. voor zijne genaderijke komst; zij nemen zich 3°. voor, de ingevingen van den H. Geest steeds getrouwelijk te volgen en zij bidden Hem 4°. om de noodige genade niet alleen voor zich zelven, maar ook vooral voor diegenen, voor welke zij verplicht zijn te bidden. Deze godvruchtige oefening na het Vormsel pogen zij of geheel zonder, of met behulp van een goed gebedenboek eenigen tijd voort te zetten. Zij oordeelen, dat de dankbaarheid, voor eene zoo groote weldaad, vereischt, dat zij den geheelen dag, waarop zij het Vormsel ontvangen hebben, met bijzon-

dere godvruchtigheid moeten doorbrengen, en ook naderhand de plichten getrouwelijk moeten vervullen, welke dit Sacrament hun oplegt.

Plichten.

Deze plichten zijn voornamelijk de drie volgende:

1°. De zorgvuldige bewaring van de Gaven des H. Geestes. De gevormde moet trachten deze te bewaren, door te waken, te bidden, en met vertrouwen op den bijstand van de genade des H. Geestes standvastiglijk te strijden, om zijn Doopverbond steeds getrouwelijk te verblijven. 2°. Eene bijzondere hoogachting omtrent zijne ziel en zijn lichaam als den levenden tempel Gods en des H. Geestes, tot welken wij op nieuw door het Vormsel ingewijd worden. 3°. De standvastige ijver en vlijt om voor de eer van God en de zaligheid der zielen hoon, smaad, vervolging, ja, zelfs den dood, als het vereischt wordt, te lijden, en dit is vooral de plicht eens gevormden, wyl hij tot de waardigheid van eenen voorvechter des geloofs verheven is.

Gebed voor het ontvangen van het H. Vormsel.

O God! die ons door uwe Apostelen hebt geleerd, dat wij, na in uwen naam gedoopt te zijn, de volheid van uwen Geest behoeven, om door een heilig leven de heerlijke hoedanigheid van uwe kinderen te bewaren, vergun mij door uwe genade de volheid van den H. Geest, zuiver mijn hart van alle aardsche liefde, en verdoof in mij den geest der wereld. opdat de Geest der waarheid in mij nederdale. Gij hebt mij door het doopsel van de wereld afgetrokken, wijl de wereld U niet kent, en zij eene vijandin van U is. Maar mijn God, hoe zal mijn hart zich immer door Hem laten vervullen. Zal het, door het schijnschoon van eene bekoorlijke wereld betooverd, zich niet andermaal laten verleiden? O ja! dit zal het, tenzij het aangemoedigd en ondersteund worde door dien Geest van liefde en sterkte, die den geest van deze wereld tegenstaat en al hare bekoringen verijdt; ik weet, dat ik u van ganscher harte moet beminnen, en de liefde dezer wereldgeene overeenkomst met uwe liefde heeft; maar om mijn hart

voor U alleen te offeren, behoort het
 door uwen geest vervuld te wezen; om
 deze vervulling bid ik u, opdat Gij hem
 mij door het Sacrament van het Vormsel
 verleent. Niet volgens de wereld, noch
 volgens het vleesch, noch volgens mijn
 eigen begrip, maar naar uwen heiligen
 Geest behoor ik te leven. Dit heb ik
 U reeds bij mijn doopsel beloofd, toen
 ik nog onmachtig was, uwen heiligen
 naam te stamelen, nu wil ik deze belofte
 nakomen; maar hoe zal ik zulks, Heer,
 daar ik uit mij zelven geene genoegzame
 kracht bezit. Neen, zonder uwen Geest
 kan ik niets. Gij moet mij versterken,
 Heer, en dit zult Gij ook, indien ik
 het Sacrament des Vormsels waardiglijk
 ontvang. Schenk mij derhalve, o God,
 de noodige gemoedsgesteltenis, om het
 waardiglijk te ontvangen. Dat uw Geest
 zich zelven in mij eene plaats bereide,
 dat Hij mijn hart van alle besmetting
 der zonde zuivere; dat Hij mijne ziel
 naar Hem doe haken; dat Hij mij een
 ootmoedig gevoelen van mijne zwakheid,
 en een vurige begeerte tot sterkte en
 alle deugd vergunne; dat zijne inwendige
 en onzichtbare zalving mij ten eenenmale
 aan U toeheilge, wanneer de Bisschop

mijn voorhoofd met het heilig Chrisma zalft. Laat niet toe, mijn God! dat ik de zichtbare teekenen van uwe genade, gelijk de olie en den balsem ontvang zonder de genade, welke door deze uiterlijke dingen beteekend wordt. Geef, Heer, dat mijn voorhoofd, geteekend door het kruis des Heeren, zich nimmer over dit kruis van Christus schame; dat geen tegenspoed, noch bekommering de inwendige rust van mijn gemoed store, maar dat ik door uwen heiligen Geest versterkt, in uwen dienst en liefde steeds standvastig blijve. Amen.

Gebed na het ontvangen van het H. Vormsel.

Mijn Heer en God, door uwe barmhartigheid heb ik het Sacrament van het Vormsel ontvangen, wat zal ik U voor zulk eene onverdiende weldaad wedergeven? Hoe zal ik U voor die uitmuntende gunst mijne schuldige dankbaarheid betoonen? Ik zal U loven, Heer, uit geheel mijn hart; ik zal uwe barmhartigheden verkondigen, ik zal mij in U verblijden en verheugen, ik zal uwen naam verheerlijken, o Allerhoogste,

en ik zal roemen in uwe genadige hulp,
 Heer, Gij, die mijne sterkte zijt, zie
 ik zal U liefhebben, en ter uwer eere
 zeggen: De Heer is mijn Steun, mijne
 Toevlucht en mijn Verlosser; mijn God
 is mijn Helper, ik zal op Hem hopen;
 Hij is mijn Beschermmer, Hij zal mij de
 zaligheid schenken, door Hem zal ik
 onbesmet zijn, en mij voor alle boosheid
 hoeden Door U, mijn God, zal ik van
 de bekoring bevrijd worden, ja indien
 Gij U waardigt, de nitwerkingen van
 dit heilig Sacrament in mij te bewaren,
 zal ik de vijanden mijner ziel overwinnen.
 Gij hebt mij onder uwe krijgsknechten
 aangenomen, en het merkteken van
 eenen krijgsheld van mijnen Zaligmaker
 heb ik heden van den Bisschop ontvan-
 gen, dat er dan ook nimmer een tijd
 of eene plaats zij, op welke ik mij niet
 gedrage als een vroom kampvechter van
 Jezus Christus; dat ik altijd en allerwege
 den goeden geur van een deugdzaam
 leven verspreide, en mijnen naaste steeds
 stichte Vergun mij dan, bid ik U, dat
 ik de nu ontvangene genade wel in acht
 neme en met dezelve ijverig medewerke,
 opdat zij steeds in mij vermeerderd worde
 en ik hierdoor in de liefde gegrondvest,

met alle heiligen mag kennen, de liefde
van Christus, die alle kennis te boven
gaat, om met alle volheid Gods vervuld
te worden. Amen

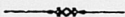
Het Vormsel schenkt ons den Heiligen Geest,
En al zijn genade, die 't harte geneest.
Het reinigt en strekt tot Christelijke plicht,
Geeft warmte aan 't hart en een goddelijk licht,
Ten geestelijken strijd geeft het krachten en zin,
En drukt ons een eeuwig gedenkteeken in.

AMEN.

LITANIE

TOT DEN HEILIGEN GEEST.

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God Hemelsche Vader, ontferm U onzer.
God Zoon, Verlosser der wereld,
God Heiligen Geest,
H. Drievuldigheid, een God,
H. Geest, die van den Vader en den
Zoon voorkomt,
Geest der eenwige waarheid,
Geest van wijsheid en verstand,
Geest van raad en sterkte,
Geest van de vrees des Heeren,
Geest van heiligmaking,
Geest van kracht, liefde en matig-
heid,
H. Geest, door wiens ingeving de
Profeten gesproken hebben,
H. Geest, die de Apostelen vervuld
en in hun mond uwe woorden gesteld
hebt,

ontferm U onzer.

H. Geest, wiens zalving ons alle dingen
leert, ontferm U onzer.

H. Geest, die de dolende zondaren
bekeert,

H. Geest, die uwe ware geloovigen
één van hart en ziel maakt,

H. Geest, die uwen kinderen de ware
vrijheid verleent,

H. Geest, die de dubbelhartigen en
geveinsden ontvlucht,

H. Geest, die alleen ons Gods wet
kunt doen volbrengen,

H. Geest, die zelf ook de gever van
het bidden zijt,

H. Geest, die zelf in en voor ons door
onuitsprekelijke verzuchtingen bidt,

H. Geest, die onze harten van droef-
heid verlost, en ze met liefde,
blijdschap en vrede vervult,

H. Geest, die ons geduld, goedertie-
renheid en gezondheid verleent.

H. Geest, die onze zielen met zacht-
moedigheid en zedigheid versiert,

H. Geest, die ons de onthouding en
kuisheid verleent,

H. Geest, die de liefde Gods in onze
harten stort,

H. Geest, die in uwe geloovigen als
in uwe tempels woont,

ontferm U onzer.

r.

ontferm U onzer.

H. Geest, die in ons wonende, onze
sterfelijke lichamen zult levend maken,
ontferm U onzer.

Wees genadig, spaar ons, Heer.

Wees genadig, verhoor ons, Heer.

Van alle zonden, verlos ons, Heer.

Van vermetelheid en wanhoop,

Van ongeloovigheid en hardnekkig-
heid tegen de bekende waarheid,

Van alle bekoring en lagen des dui-
vels,

Van afgekeerdheid, tweedracht gram-
schap en nijd tegen onzen naaste,

Van alle onreinheid naar ziel en
lichaam,

Van onboetvaardigheid en verstoktheid
des gemoeds,

Van elken geest, die aan U tegen-
strijdig is,

Door uwe altyddurende voortkomst,
van den Vader en den Zoon,

Door uwe wonderbare werking, waar-
door Christus in het lichaam der
zuivere Maagd ontvangen is,

Door uwe nederdaling over Christus
ten tijde zijns Doopsels,

Door uwe nederdaling over de leer-
lingen van Christus,

In den dag des oordeels,

verlos ons, Heer.

Wij Zondaren , wij bidden U, verhoor ons.
 Dat wij nooit de vleeschelijke neigin-
 gen involgen,
 Dat Gij den Geest der gerechtigheid
 in onze harten wilt vernieuwen,
 Dat Gij nooit ons wilt verlaten,
 Dat Gij ons wilt versterken om moe-
 dig het goede uit te werken,
 Dat wij U nooit bedroeven of U
 wederstaan,
 Dat wij altijd arm van geest mogen wij bidden U, verhoor ons.
 wezen,
 Dat Gij ons de christelijke en heilige
 droefheid wilt leeren,
 Dat Gij ons hongerig en dorstig naar
 de rechtvaardigheid wilt maken,
 Dat Gij ons de zachtmoedigheid en
 barmhartigheid tot alle menschen
 wilt instorten,
 Dat wij den vrede met onzen naaste
 zóó onderhouden, dat wij kinderen
 Gods mogen genoemd worden,
 Dat Gij ons zuiver van hart wilt maken,
 opdat wij God mogen zien,
 Dat wij de vervolging om de recht-
 vaardigheid als een bijzonder geluk
 achten,
 Dat Gij ons tot het einde toe in het
 goede wilt bevestigen,

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, ontferm U onzer, Heer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Onze Vader, enz.

v. De genade van den H. Geest.

r. Verlichte onze zinnen en harten.

LATEN WIJ BIDDEN.

God, die de harten der geloovigen
door de verlichting van den H. Geest
hebt onderwezen, geef ons, dat wij
in denzelfden Geest de ware wijsheid
bezitten, en ons altijd over zijne ver-
troosting mogen verblijden. Door onzen
Heer Jezus Christus, uwen Zoon. Amen.

BI

VOOR

del
dag
op
Bij
heb
één
om
uw
de
sch
ijve
te

Wijze van de vernieuwing

DER

BELOFTEN DES DOOPSELS,

volgens de Nieuwe Statuten

VOOR HET

uitgesteld Allerheiligste te doen

vooral op de dagen waarop men de H. Communie ontvangt.

Aan uwe voeten nedergeknielt, aanbiddelijke Verlosser, wil ik op dezen schoonen dag den gelukkigen stond gedenken, waarop mij het H. Doopsel werd toegediend. Bij het ontvangen van dat H. Sacrament heb ik mij verbonden, om het geloof in éénen God in drie personen te belijden; om den duivel te verzaken; om mij aan uwe heilige wet te onderwerpen; om de Heilige Katholieke Apostolische Roomsche Kerk als mijne Moeder te eeren, en ijverig de middelen van zaligheid aan te wenden, welke zij alleen bezit. En

Gij, mijn God! Gij hebt mij de erfzonde vergeven; Gij hebt mijne ziel met uwe kostbaarste gaven verrijkt; Gij hebt mij onder het getal uwer kinderen en der erfgenamen van uw rijk aangenomen.

Verheven oogenblik! onschatbare gebeurtenis! De oneindig volmaakte, drie-
werf heilige God, sloot toen een verbond met mij, ellendig zondig schepsel. En Gij, dierbare Zaligmaker! waart daarvan de Middelaar; met uw eigen kostbaar Bloed werd het bezegeld, en tot eeuwig bewijs ontving mijne ziel een onuitwischaar teeken, dat in de uitverkorenen met onsterfelijken luisterzalschitteren. — In het H. Doopsel is mij een nieuw leven ingestort; ik werd Christen, kind Gods, broeder van mijn' Verlosser, tempel van den H. Geest, lidmaat der Kerk, erfgenaam Gods en mede-erfgenaam van Jesus Christus.

Groote God, welken dank zal ik U brengen? Loof, mijne ziel, den Heer, en al wat in mij is, zijn heiligen Naam; loof, mijne ziel, den Heer, en wil zijne weldaden niet vergeten. Hemelsche Geesten, vereenigt u met mij, om Hem de verschuldigde dankbaarheid te betuigen. Ach, ware ik altijd erkentelijk

geweest, ten minste niet ondankbaar
 Met droefheid en schaamte zie ik thans
 op mijne vroegere levensjaren, waarin
 ik mij aan zooveel ongetrouwheden plichtig
 maakte. Ja, mijn God, menigmaal heb
 ik de beloften van mijn H. Doopsel
 geschonden, ik erken het, en ik vraag
 U daarvoor ootmoedig vergeving. Gevoed
 met het Brood der sterken, neem ik op
 dit oogenblik het besluit, voortaan meer
 getrouwheid te betoonen, en tegen den
 vijand mijner zaligheid dapperder den
 goeden strijd des geloofs te voeren. Het
 is in uwe tegenwoordigheid, o God! die
 in het Allerheiligste Sacrament des Altaars
 rust, in de tegenwoordigheid uwer heilige
 Moeder, de Onbevleete Maagd Maria,
 van mijnen Engelbewaarder, van mijne
 H.H. Patronen en van geheel het hemel-
 sche Hof, dat ik de heilige verbindte-
 nissen bevestig, bekrachtig en vernieuw,
 die weleer in mijnen naam door Peter
 en Meter aan den voet des Altaars zijn
 aangegaan. — Ik verzaak op nieuw den
 duivel. Heer, Gij alleen zijt mijn Koning,
 en U alleen zal ik dienen. Ik verzaak
 de ijdelheden des duivels: weg met de
 ijdelheden de valsche vermaken, de
 schijngoederen en de grondbeginselen der

wereld. Uwe genade, Heer, uwe liefde is mij genoeg. Ik verzaak de werken des duivels, dat is, alle zonden: ik wil liever sterven, Heer, dan nog eens vrijwillig eere enkele zonden te bedrijven. Uwe heilige wet zal voortaan de eenige regel van mijn gedrag zijn; met de hulp uwer genade, zal ik die nakomen, zonder het oordeel der menschen te vreezen; ik zal mij nimmer, noch over U, noch over mijne moeder, uwe H. Kerk, schamen; ik zal er mijnen roem in stellen, U te dienen en de H. Kerk te gehoorzamen. Zegen deze heilige voornemens, opdat ik ze tot mijnen dood getrouw blijve. Amen.

Wijze, om de Allerheiligste Maagd tot Patrones te verkiezen.

Allerheiligste Maagd, Moeder van mijnen God, en ook mijne Moeder, Koningin van hemel en aarde, ik kom U thans de hulde van eerbied, liefde en erkentelijkheid aanbieden. Vele, ontelbare gunsten heb ik sedert mijn H. Doopsel door uwe vermogende en barmhartige voorspraak van den goeden God verkregen. Met moederlijke bezorgd-

he
be
in
kr
wa
nu
van
on
bijn
we
mijn
toe
geh
vo
zie
me
sch
mijn
bev
ver
ik
mijn
in
dat
van
heil
sch
mijn
het

heid hebt Gij mij steeds bewaakt en beschermd. Hoezeer ondervond ik nog in deze dagen van voorbereiding uwe krachtige hulp en bijstand. Lieve Moeder, wat ben ik vandaag een gelukkig kind, nu ik het dierbaar Lichaam en Bloed van uwen aanbiddelijken Zoon heb mogen ontvangen! En hoeveel hebt Gij daartoe bijgedragen! Wat zal ik U voor zoo vele weldaden wedergeven? Gedoog, dat ik mij zelven daarvoor aan U geef, aan U toewijd. Ik verkies U heden op eene geheel bijzondere wijze voor mijne Moeder, voor mijne Beschermster. Ik stel mijne ziel met al hare krachten, mijn lichaam met al zijne zintuigen onder uwe bescherming. Verwerf voor mij, dat ik mijne ziel en mijn lichaam in zuiverheid beware, opdat zij steeds het waardig verblijf mogen wezen van Hem, wien ik vandaag heb ontvangen. Bescherm mij in alle voorvallen des levens, zoo in voor- als in tegenspoed, en maak, dat ik getrouw blijve aan de beloften van mijn H. Doopsel. Zegen mij, o heilige Maagd, zegen uw kind op dezen schoonen dag, zegen mij al de dagen mijns levens, en bid voor mij vooral in het uur van mijnen dood. Amen.

VOORNEMENS

voor gansch mijn leven.

1 Ik zal steeds een echt Christelijk leven leiden en mij al meer en meer in den godsdienst, die er de grondsteen van is, trachten te onderrichten.

2. Nooit zal ik mijne morgen- en avondgebeden achterlaten

3. Nooit zal ik des Zondags de H. Mis verzuimen.

4. Ik zal mijne ouders altijd eerbiedigen, beminnen, en hun in alles gehoorzamen en behulpzaam wezen.

5. Nooit zal ik met personen omgaan die vloeken of slechte taal voeren.

6. Ik zal de H. Maagd Maria als mijne beste moeder eeren en beminnen.

7. Ik zal mijnen Paaschplicht volbrengen, en op gestelden tijd naderen tot de H. Sacramenten.

Dat zijn de goede voornemens die ik op dezen gelukkigen dag voor God en zijne Heiligen maak. Ik vertrouw ze de Onbevleete Maagd Maria toe opdat zij ze gewaardig te bewaren, en mij helpe er getrouw aan te blijven.